VLISSINGSCHE COURANT

Dingsdag. 12 Januarij.

Onbelaste uitgaven van weelde.

De voorstanders van het stelsel, hetwelk voorschrijft, de *uitgaven* te belasten, als maatstaf van de *inkomsten*, gelieven het ons ten goede te houden, dat wij eens terug komen op de lijst van *uitgaven van weelde*, welke onder ons tegenwoordig belastingstelsel *niet* belast worden, gelijk *wel* geschiedt met de *onontbeerlykste behoeften des levens*.

Men zal dan zien, dat, terwijl het geheele stelsel op een dwaalbegrip berust, of wel op eene onverschoonlijke partijdigheid voor de rijken; men daarenboven nog niet eens zoo regtvaardig is, van *dat* stelsel in deszelfs geheel, zoover mogelijk, toe te passen.

Niet genoeg, dat geen penning belasting betaald wordt van al die *uitgaven*, welke men *niet doet*, doch uit zijne inkomsten *doen kon*; neen, ook een groot deel der uitgaven van weelde, *die werkelyk geschieden*, heeft men gezorgd, niet te doen komen in de berekening voor de belasting der rijken.

Voorbeeld:

Die rijke man ginds, schaft zich, in de plaats van andere, die hem niet meer bevallen, nieuwe *rytuigen* en *paarden* aan; ook *meubels* van eenen nieuweren smaak, nieuwe *kleederen*, *linnen-*, *tafelgoed*, nieuwe *serviezen*, *tapyten*, enz. enz.

Voor *deze* voorwerpen worden, het eene jaar door de andere, aanzienlijke sommen door dezen man uitgegeven, en van de afgelegd wordende zaken maakt hij niet veel; doch meent gij nu, dat de *fiscus* van die aanzienlijke sommen nota neemt? Volstrekt niet. Des rijken man's huis behoudt dezelfde *huurwaarde*, alsof hij *geene* uitgaven deed, en de wet laat hem toe, enkel de huurwaarde van zijn huis en het *getal* paarden tot grondslag voor de berekening zijner belasting aan te nemen; onverschillig of hij het eene jaar ƒ 1000. - en het volgende ƒ 10,000 aan zijne liefde tot pracht of paarden-liefhebberij verspilt. Wanneer het getal paarden maar even groot blijft, betaalt hij niet meer dan zijn buurman, die *ook* een gelijk getal heeft, doch zich 20 jaren lang van dezelfde bruintjes bedient. Of hij overigens één of twaalf rijtuigen heeft of koopt, daarom bekommert zich de *fiscus* mede niet, -- maar of de arme *één* of *twaalf* brooden koopt, -- ja, dat is wat anders!

Overigens, al de uitgaven, welke gedaan worden op *buitenlandsche reizen*; (met uitzondering van het onnoozele sommetje voor eene pas,) waardoor nog het geld buiten het land gebragt wordt; de uitgaven voor *wild*, voor *tam gevogelte*, *visch*, *vruchten*, *groenten*, voor allerlei soorten van *mode-artikelen* van binnenlandsch maaksel, — waaraan geen eind te zien is, en waardoor jaarlijks zulke groote sommen verslonden worden! -

Denkelijk, zal ons in den *Avondbode* worden tegengeworpen: »Bij het aankoopen van vele der opgenoemde artikelen, betaalde de rijke dezelve zooveel » duurder, naar gelang der hoogere dagloonen, voortgevloeid uit de hoogere belastingen, en *hy* betaalde » dus eigenlijk de belasting der arbeiders."

Maar, indien eene uitgaaf niet bij de belasting in aanmerking komen moet, omdat onder den hoogeren koopprijs reeds belasting begrepen is; eilieve laat ons dan eens zien, hoe het met het *meel* gesteld is, waarvan men *brood* bakt.

Het land, dat de tarwe voortbragt, was met grond- en polderlasten, opcenten en dergelijken, - de landman, eigenaar of huurder, met *personeel* en velerlei *accynsen* belast, - onverminderd met knechts en arbeiders, die alle aan accijns onderworpene artikelen consumeren, en daarom hooger loon hebben moeten, *om te* [illegible]

Voorts komt de molenaar, met zijn *Patent* en mede velerlei soorten van andere lasten, die, om deze te kunnen dragen, zijn maalloon zooveel hooger rekenen moet. Zoodoende is het gemalen graan, tegen dat het op de hoogte is, reeds tamelijk in prijs toegenomen, en die het nu kocht, zou reeds, onder de koopsom een vrij beduidend bedrag aan arbeidsloon betalen, verhoogd, ten gevolge van de op de arbeiders, voortbrengers of bewerkers drukkende belastingen; - doch dit neemt niet weg, dat hij, die gemalen graan bezitten wil, toch nu nog eerst *accyns* aan land en stad betalen moet; en b. v. de *bakker* niet alleen dien *accyns*, maar ook zijn *patent*, personeel, zijne belaste (of ten gevolge van het belasten van andere, duurder gewordene), *brandstoffen* enz. enz. berekent, en naar aanleiding van die berekening den prijs van het brood zet.

En zoo ook met het ZOUT, de ZEEP, het VLEESCH (van vee, dat op *belaste* weiden graasde, door *belaste* eigenaars gekweekt, door *belaste* slagers geslagt werd.) den TURF enz. - Al deze artikelen moesten dan van accijns worden vrijgelaten, omdat de koopers, *ook zonder dien accyns*, reeds onder den koopprijs derzelve een beduidend bedrag aan belastingen betalen zouden.

Men ziet dus: hetgeen men ons zou willen tegenstellen, gaat mank.

Doch er komt nog *meer* bij, waarom men de hoogere arbeidsloonen van *onbelaste* artikelen van weelde niet voor eene betaald wordende *belasting* mag laten gelden.

Diezelfde hooge arbeidsloonen maken, dat er grooter kapitaal tot het drijven van iedere zaak, waarbij menschenarbeid te pas komt, benoodigd is.

Dit meer benoodigd zijn van kapitaal maakt, dat de kapitalen algemeen in waarde rijzen.

Dit in waarde rijzen der kapitalen maakt, dat de Kapitalisten *hoogeren intrest* kunnen bedingen van elk kapitaal, dat zij uitzetten, hetzij bij den Staat of bij partikulieren; of ook, dat zij of hunne erfgenamen, zich van eenig goed willende ontdoen, daarvoor hoogere prijzen kunnen maken.

Dit een en ander verhoogt derhalve *en* de inkomsten *en* de waarde van het kapitaal der rijken.

Daardoor worden zij ruimschoots in staat gesteld, om hunne behoeften, welke ten gevolge der hoogere arbeidsloonen duurder zijn, op hun gemak te betalen; en zij hebben niets beters te wenschen, dan dat die arbeidsloonen zóó hoog blijven, of zelfs nog hooger worden; want dit maakt overal meer kapitaal benoodigd, en *dit* weder verzekert hen voortdurend van hooge renten en eene hoogere waarde hunner bezittingen. Worden daarentegen de arbeidsloonen *minder*, ten gevolge van mindere belastingen op de eerste levensbehoeften, - dan werd er tot het drijven van zeer vele zaken veel minder voorschot, minder kapitaal vereischt. Hierdoor zouden de kapitalen gemakkelijker verkrijgbaar worden. Wie vroeger 5 pct. moest geven, om aan kapitaal geholpen te worden, zou nu spoedig voor 4 pct. kunnen teregt komen; want, buitenlands, bij solide staten, is weinig meer, en zelfs hier en daar minder, te bedingen; en dit blijft dan nog buitenslands. Het rijk zou *dan* zijne met hoogen intrest belaste schuld kunnen aflossen en tot 4 pct. negocieren; en de rijke, die vroeger ƒ 50.000. van zijne effecten genoot, zou dan slechts ƒ 40.000. genieten; doch desniettemin, [en mogt men dit toch wél opmerken!] *hy zou niets minder hebben dan vroeger*; want hij zou, ten gevolge der meerdere goedkoopheid, nu met ƒ 80. -- hetzelfde kunnen verkrijgen en verrigten, wat hij vroeger met ƒ 100 deed. Slechts in zijn denkbeeld, *en in zyn denkbeeld alleen*, zou hij minder bezitten, dan thans.

Alleen voor hen, die het land wilden verlaten, zou er kunnen gezegd worden, verschil te bestaan. Doch het zijn immers niet dezulken, in welker belang de wetten gemaakt moeten worden?

Maar onoverzienbaar zouden de heilrijke gevolgen zijn, voor de ontwikkeling der nijverheid, voor het welzijn der mindere standen. Waarom? Omdat de werkzaamheden, de middelen van bestaan zouden worden vermenigvuldigd, EN MEN MET MINDER IN ZIJNE NOODDRUFT ZOU KUNNEN VOORZIEN.

Wie ƒ 6 noodig heeft, om te kunnen blijven leven, doch geene gelegenheid heeft, om ƒ 3 of ƒ 4 te verdienen, is een *arm mensch* en komt ten laste der openbare liefdadigheid.

Wie werk heeft, dat hem slechts ƒ 3 of ƒ 4 opbrengt en, ten gevolge van een verbeterd belastingstelsel zich met ƒ 3 of ƒ 4 kan behelpen en rondkomen, is een nuttig bezig en tevreden mensch in den Staat.

De *Avondbode* heeft ons in het bijzonder *Engeland* als voorbeeld aangehaald, van het hoofdzakelijk drukken der belastingen op de *consumtie*. Wanneer wij dit al eens wilden toegeven, hoewel wij in BULWERS werk *Engeland en de Engelschen* (D. II. p. 245 en 246 Ned. Vert. van G. BRANDT MAAS,) onder de meest drukkende belastingen, behalven die op het *mout* en het *zegel der dagbladen*, bijzonder die op de DEUREN en VENSTERS vinden opgenoemd, dan nog zouden wij den *A. B.* vragen, of hij dan nimmer van de zware ARMEN-TAXEN in Engeland gehoord heeft, en van het schrikbarend getal behoeftigen, in verhouding tot de bevolking van *dat* land? en of het wenschelijk zou zijn te achten, dat Nederland daarvan het evenbeeld werd? dat onze *Patriciers*, of vermogende handelaren eerlang de kapitalen des lands grootendeels aan zich getrokken hebbende, ons goede landje als een tweede *Ierland* ontvlugtten, ons hunne rentmeesters achterlatende, en aan de bekoorlijke boorden van den *Ryn*, in het vruchtbare *Silezie*, of in het zachte klimaat van *Italie*; de vruchten hunner op de vlijt en het zweet der minvermogende klassen behaalde conquêtes in weelde en overdaad gingen verteren, ten einde geene ooggetuigen te moeten zijn van de ellende, door diezelfde middelen, welke hen in staat stelden, die kapitalen te vergaderen, over die ongelukkige klassen gebragt?

Moet het daarheen, *Avondbode?* eilieve kom er dan maar vooruit, en de meerderheid des volks zal *dan* begrijpen, wat Uwe vrienden op het oog hebben!

En werp ons maar niet tegen, dat ongeacht die talrijke behoeftigen, die bezwarende *armen-taxen*, die onevenredige verdeeling der rijkdommen, het CREDIET van dat land zóó vast gevestigd, zóó hoog geklommen is, dat aldaar eene rente van ƒ 3 met ƒ 100.- kapitalen gekocht wordt; - dat er zooveel bloei, zooveel *algemeene* welvaart heerscht; - gij zoudt dit met geene mogelijkheid op *Nederland* kunnen toepassen; of gij zoudt ons eerst moeten bezorgen Engelands veilige ligging, zijne krachtige nationaliteit, zijne schrandere, ver vooruitziende, staatslieden, zijne ontzagwekkende marine, zijne onmetelijke overzeesche bezittingen, zijnen overwegenden invloed, ten gevolge van een en ander, op de staatkunde van Europa; zijne vestingen en sterkten op de gewigtigste punten in en buiten dat werelddeel, en, wat welligt *eerst* had moeten genoemd worden, de openbaarheid en zorgvuldigheid van het beheer zijner financien. En daarenboven weten wij het dan niet, hoe zwak nog, bij het bezit van dat alles, de grondslagen zijn op welke dat zoo hoog opgevijzelde *crediet* berust? aan hoe groot gevaar het, bij de oogenschijnlijk geringste gebeurtenissen, is blootgesteld? Kennen wij niet evenzeer de spanning, dien geest van misnoegen, de dreigende, vele duizendtallen sterke vereenigingen van menschen, welke onophoudelijk eene meer billijke verdeeling der staatslasten, eene merkbare verligting van den druk der mindere volksklassen ernstig verlangen en niet zelden de openbare rust in gevaar brengen en de regering met bekommering vervullen?

Is het ook iets *dergelyks*, dat de *Avondbode* ons bezorgen wil, door ons op het voorbeeld van Engeland te wijzen, en te verzekeren, dat het volk hier te lande des noods nog veel meer kan opbrengen dan het thans doet?

Waarlijk *Avondbode*, dat voorbeeld door U aangehaald, zal zelfs zoo wij vreezen aan uwe vrienden niet smaken; en wat *Amerika* betreft, het zou U moeijelijk vallen te bewijzen, dat de minvermogende klassen daar met slechts 1/10 belast zijn van hetgeen in Nederland van hen wordt gevorderd!

Men smaalt op de profeten, welker waarschuwingen en voorspellingen met opzigt tot het vervallen der belast wordende takken van nijverheid a *posteriori* blijken ijdel te zijn geweest; doch men ver-

geen ... herinneren aan die voorspellingen, welke, onder het storten van stroomen bloeds en de omkeering van alle maatschappelijke orde, werden verwezenlijkt, en men vergeet, dat niet ééne omwenteling in de laatste eeuwen tot stand kwam, welke de opregte vrienden van hun vaderland en hunnen Vorst niet vooruitzagen en niet getracht hadden, door het inroepen van herstel van het verkeerde en het waarschuwen voor den afgrond, naar welken men voortholde, nog in tijds van beiden af te wenden; en dat ook juist dan aan deze menschen, tot loon van hunnen ijver en hunnen raad, het lot van bespotting, verguizing en miskenning te beurte viel.

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 3. Januarij. Uit Milaan schrijft men den 25 laatstleden, dat het leger in Opper-Italie aanzienlijke versterkingen te gemoet zag, vermoedelijk met het doel, om Mantua, Verona en andere vestingen voltallig en de overige troepen daardoor des te eerder beschikbaar te maken.

-- Men meldt uit Darmstadt dd. 31 December: Onze krijgstoerustingen gaan geregeld haren gang en wel zoo, dat men thans reeds van de oprigting eener reserve spreekt, voor welker kleeding reeds voorzorgen genomen zijn

-- Men meldt uit Lorrach dd. 24 December: Gisteren had in onze nabuurschap een schrikkelijk voorval plaats, dat getuigenis draagt van diepe zedelijke bedorvenheid. In den zaagmolen, te Kimeldingen, waren de molenaar *K. Schener* en zijne vrouw alleen te huis, toen de eerste in zeker huis, ongeveer tien minuten van den molen verwijderd, binnen trad, en den bewoner van hetzelve ter hulp kwam roepen, omdat de kleederen zijner vrouw in brand stonden en zij in groot gevaar verkeerde. Men spoedde zich naar den molen, doch vond de ongelukkige reeds zoodanig over het gansche ligchaam geroosterd en gebraden, dat alle hulp te laat kwam, en zij, na een allersmartelijkst lijden van 5 uur, den geest gaf. Voor haren dood gaf zij aan den burgemeester, in tegenwoordigheid van verscheidene personen, te kennen, dat haar man de stichter van dit ongeluk was; dat hij met een brandend hout de kleederen, die zij aan had, in brand gestoken en zich toen verwijderd had. Deze opgaaf bekomt daardoor eenige geloofwaardigheid, dat de man, in plaats van zelf den brand te blusschen, naar een afgelegen huis liep, en dat hij zich met zijne vrouw alleen heeft bevonden. Hij is dan gearresteerd geworden. De beide echtgenooten waren aan den drank verslaafd, en de man reeds 77 jaar oud. Ook de omgekomen vrouw was reeds vrij bejaard.

ENGELAND.

LONDEN, den 4. December. Zekere *Quin*, te Boston, is tot een golden boete en in de kosten veroordeeld, wegens het op Zondag aanzien van een kaartpartij, iets misdadigs in den Staat van Massachussetts; niet alleen het kaartspelen, maar het toezien zelfs is er 's Zaturdags avonds en des Zondags verboden.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 5. Januarij. De dagbladen van Madrid vermelden een zonderling geval, hetwelk den 19. December te Corogne plaats heeft gehad: » Te 4 ure des morgens liep alhier de haven binnen een brandend Engelsch stoomschip. De kapitein van dit schip weigerde de hulp, welke men hem aanbood. De vlammen hadden hierdoor het schip schielijk vernield, en men zag, om vijf ure des na den middags, nog rook uit het schip stijgen. Zoo als men zegt, heeft de Consul dien kapitein doen arresteren, en zou er een proces-verbaal tegen hem worden opgemaakt."

--- Men leest heden in een der ministeriele bladen:

» De oppositiebladen geven voor, eene groote ongerustheid te gevoelen, over de wapeningen, die aan gene zijde van den Rijn worden gemaakt. De oorlog waarvoor het Fransch Gouvernement zoo beducht is, moet huns bedunkens, voor onvermijdelijk gehouden worden, en tegen het voorjaar zal men denzelven zien uitbarsten. Dit is, wat die bladen telken morgen herhalen, maar hij die zich niet door deze ijdele klanken laat verleiden, doch de zaak meer naauwkeurig onderzoekt, zal bevinden dat die geheele Duitsche wapening hierop nederkomt. Toen het kabinet van den eersten Maart zweisde van een millioen soldaten op de been te zullen brengen, konden de andere staten van Europa, tegenover zulk eene bedreiging niet werkeloos verblijven. Duitschland deed zulks ook evenmin als eenig andere staat, maar zonder zijne legermagt te vergrooten en zich vergenoegende, met het effectief, waaruit die magt in vredestijd moet bestaan, bijeen te roepen. Duitschland wapende dus niet, om ons aan te vallen, het wapende om zich tegen ons te kunnen verdedigen, in gevalle wij het mogten willen aantasten, en dit is, wat de oppositie bladen, volhardend in een geheel ander daglicht blijven daarstellen.

— Eenige honderden personen, in kielen gekleed, onder welke ook eenige nationale garden waren, hebben aan den abt *de Lamennais* wederom een bezoek gegeven, om hem met zijn vonnis geluk te wenschen. Eene deputatie van 14 personen, waarbij 3 in uniform heeft zulks namens de burgers van Parijs gedaan. De meesten zijn daarop huiswaarts gekeerd; doch 40 à 50 personen, waaronder 25 nationale garden, zijn in gelederen van drieën, elkander in den arm houdende, door de straten gemarcheerd, onder het zingen van den Marseillaanschen marsch. Bij de Julij-zuil schreeuwden zij: *weg met Guisot! weg met de municipale garde!* Daar zulke daden als oproerig zijn te beschouwen, zal de politie in het vervolg zulke oproerigheden beletten.

-- Bij voortduring zijn te Parijs geruchten wegens het wegzenden van een deel der in de laatste maanden opgeroepene lotelingen in omloop. Die op den nieuwejaarsdag zijn voorgekomen, oefenen eenen gunstigen invloed ter beurze uit.

-- Men is bezig met de rouw-versierselen in de kerk der Invaliden weg te doen.

BELGIE.

BRUSSEL, den 6. Januarij. Men schrijft uit Epinal, (Vogezen), dat men in de rigting naar het zuid-westen zulk een groot getal vinken uit het bosch van Ardenne heeft gezien, dat de lucht er geheel van verdonkerd was. Een persoon uit Bruijère, die bemerkt had, waar zij zich hadden neergezet, heeft des avonds, terwijl zij sliepen, er meer dan 900 met de hand in het riet gevangen.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 5. Januarij. Heden is hier overleden de Minister van Staat *J. G. Bugon de Mey van Streefkerk*, een man, die zoo lang zijne gezondheid hem dit toeliet, in hooge ambtsbetrekkingen zijnen Koning en het vaderland met onbezweken ijver heeft gediend.

-- De heer *W. Kist*, door zijnen *Ring van Gijges* en overige romans en letterkundige geschriften algemeen met lof bekend, terwijl hij zich ook in verschillende maatschappelijke betrekkingen door kunde en ijver heeft onderscheiden, is den 3 dezer, in den ouderdom van 84 jaren, te Arnhem overleden.

ZIERIKZEE, den 31. December. Dezer dagen is door de commissie ten nutte dezer stad uitgegeven een plan tot vestiging eener scheeps-reederij, waarvan de schepen zullen worden gebouwd op de scheepstimmerwerf dezer stad, en geschikt zijn voor de vaart op de Oost-Indiën. Het kapitaal zal hoogstens bedragen tweemaal honderd duizend gulden, en deze inrigting in werking komen, zoodra genoegzame gelden zullen zijn ingeschreven tot aanbouw van het eerste schip. Moge dit plan eenen ruimen bijval en ondersteuning vinden, en alzoo de aanbouw van schepen op gezegde werf, waarbij de stad en hare inwoners zooveel belang hebben, meer en meer worden gevestigd en uitgebreid.

Mengelingen.

Schipbreuk van de *Seri-Perwas*.

Onder de rampverhalen der verwoestingen, door den storm van den nacht van den 1 op den 2 December, in de wateren van de Levant aangerigt, is voorzeker een der meest belangwekkende, dat van het stranden van het stoomschip de *Seri-Perwas*, op de kusten van de Zee van Marmora; zie hier hetzelve.

» De stoomboot *Seri-Perwas*, waarop zich 550 Turksche soldaten bevonden, lag den 1 December ter reede van den Gouden Hoorn. In weerwil van den Noordenwind, van de vorst en van de jagtsneeuw, zendt de Pacha van Scutari bevel, het anker te ligten en naar de Syrische kusten te stevenen.

» Aanvankelijk was er voor deze expeditie een veel sterker schip, de Oostenrijksche stoomboot *Crescent*, gehuurd geweest, maar deze boot niet tijdig genoeg uit de Zwarte Zee terug zijnde, had men bij den drang der omstandigheden er eene andere gehuurd, die mede zeer goed was, hoezeer hare benaming van *Seri-Perwas*, (de snelvliegende) niet verdienende, daar de stoommachine, ofschoon van 100 paardenkrachten, niet aan de grootte van het schip geëvenredigd was. Deze boot was nu, door den last der inhebbende troepen, niet alleen overladen, maar ook het bovendeks verblijven dier soldaten maakte dezelve topzwaar, en belemmerde de matrozen in derzelver werkzaamheden. De kapitein verzuimde niets om aan te toonen, hoe ongepast het bevel van uitloopen bij den blijkbaar opkomenden storm was, maar zulks mogt niet baten, en de reis moest zonder uitstel ondernomen worden.

» Tegen het vallen van den nacht, zegt de steller van het verhaal, en bij het ongunstige weder, verlieten wij de haven. Naauwelijks hadden wij de zee van Marmora bereikt of het schip was ten speelbal aan eenen woedenden storm. De kapitein riep de officieren bijeen, om te beraadslagen wat te doen. Het bleek ten volle dat de stoommachine te zwak was voor het schip en hetzelve, in plaats van het voorwaarts te doen gaan, gedurig heen en weder slingerde. Men besloot aanvankelijk te St. Stephano, aan de Europesche zijde, onder den wind te gaan ankeren, en zulks mislukkende, poogde men de golf van Mundania, aan de Aziatische kust, te bereiken; ook hierin schoten alle menschelijke pogingen te kort, en het schip in den donker door de stormen voortgesleurd, slingerde, als een speeltuig der elementen, bestuurloos heen en weder.

De kloekste zeelieden gaven weldra alle hoop verloren, en ieder oogenblik verwachtte men de verbrijzeling van het schip. Beklagenswaardig was vooral het lot der zich op het dek bevindende Turksche soldaten, die even als pakken naar de lage zijde van het schip door elkander vielen. Een zware ankerketting werd door den storm van het dek geslagen en sleepte vijf Osmanlis met zich in den afgrond. In de kajuit heerschte de grootste verwarring, en ter naauwernood konden wij ons in onze enge slaapsteden vastklemmen. Tegen het aanbreken van den dag stootte het schip zoo geweldig, dat alles door elkander vloog, en de voorsteven vast geraakte, terwijl de achterste dan eens hoog opstekende, en dan weder in het diep zinkende, uit een gedrongen scheen te worden. Wij vlogen allen ten bedde uit, en de algemeene kreet was: het schip is verbrijzeld! Het geweldig slingeren bluschte al de lichten en de donker vermeerderde nog de akeligheid des toestand.

» Eindelijk, ofschoon door het stooten van het schip meer dan eens op den grond geworpen, gelukte het mij, na mij aangekleed te hebben, op het dek te geraken; daar ontwaarde ik, tot mijnen troost, dat wij ons niet in volle zee, maar op tusschen de 60 à 80 schreden afstands van het vaste land bevonden. De vraag was evenwel, hoe dit land te bereiken en of het schip niet uit een zou spatten, eer men de 600 zich daarop bevindende menschen zou hebben kunnen redden. Alles drong op het dek bijeen; niet zelden werden wij allen te gelijk ter neder geworpen, en de golven overstroomden het schip. Vijf Turken sprongen het eerst in de boot; starend bleven wij hen naoogen, om te zien, of zij, door de branding heen, het strand zouden kunnen bereiken, om ook ons van daar hulp en redding te doen toekomen. Maar deze vijf waren enkel op eigen behoud bedacht: zij lieten de boot op strand en verdwenen in het gebergte.

Intusschen had de spits van de boegspriet zich landwaarts verlegd; en GIOVANNI STEFCICI, een onverschokken matroos, waagde het met een sterken kabel van dezelve in zee te springen, sloeg zich door de branding heen en bereikte het land. Door den kabel, welken hij bij zich had en dien hij aan eenen dikken boomstam vastbond, werd de eerste gemeenschap met het land daargesteld. Een matroos en een Turksch soldaat waren de eersten, die het beproefden zich te wagen langs deze gevaarlijke brug, die, ofschoon dertig voeten boven den water-spiegel verheven, gestadig door de golven werd overspat. Den matroos gelukte het, maar de soldaat stortte in zee, waaruit hij echter, ofschoon reeds geheel bewusteloos, nog door de beide matrozen werd gered. De aandrang om langs het kabeltouw te klimmen was niet zeer groot, daar de meesten het schip nog meerder, dan deze brug of hunne eigene krachten, bleven vertrouwen. Enkelen beproefden het echter en van deze kwamen sommigen behouden aan, maar ook menigeen heeft er het leven bij ingeschoten. Voorts nam men ook al de masten en stangen van het schip, die men bemagtigen konde, en maakte er eene soort van vlottende brug, die zich strandwaarts strekte; dan de sterke beweging van het wrak deed evenwel menigeen, die daar langs klom en het land reeds meende te bereiken, weder terugslaan en niet zelden in den afgrond storten. De Turksche soldaten verkozen evenwel meerendeels dezen weg, verre boven dien van het gespannen touw. Op deze beide wijzen is dan het meerendeel der manschappen nog gered geworden.

Bij het ter perse leggen dezer, was de Hollandsche Post van eergisteren en gisteren nog niet aangekomen.

Stand der Thermometer volgens FAHRENHEIT.

			's morg. 8 ure.	's nam. 1 ure.	's av. 10 ure.
Zaturdag	9	Januarij	23°	22°	19°
Zondag	10	»	22°	29°	32°
Maandag	11	»	32°	36°	

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, den 11. Januarij. Sedert den 8. dezer tot heden zijn alhier ter Reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Victoria, L. Boey, Fiume, lijnzaad; Kezie, J. Spencer, Londen, stukgoederen; beide wegens den aanhoudende vorst binnen de haven gekomen; binnen de dokhaven gekomen, de Phœnix, H. Eeltjes, onlangs van Batavia.

— Sedert den 1 Januarij tot den 31 December 1840, zijn de Monden van de Schelde binnen gevaren, en alzoo Vlissingen gepasseerd, 1338 schepen.

In gemeld tijdvak zijn uitgezeild of naar Zee gevaren 1289 schepen; onder deze zijn niet berekend schepen of vaartuigen van den Staat, noch visschers, beurtlieden en andere kleine vaartuigen, welke laatste bijna dagelijks de Schelde op- en afvaren.

Advertentien.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.